

PIGMENTACIONS DE L'EMBARÀS

Pel Dr. CARLES CARCELLER

Res no hi ha que modifiqui i remogui tant l'organisme com el fet del desenvolupament del nou ésser en el si matern. Sembla com si la dona posés en revisió totes les seves funcions per tal de demostrar que són aptes per a donar força i vida a l'infant que porta a dins. Per això és notable un canvi general de tot l'ésser femení que fa que la dona en estat de maternitat esdevingui tota ella canviada.

En les condicions normals cap d'aquests canvis no té categoria de malaltia sinó que representa precisament un exponent de la perfecta normalitat de la dona.

Entre aquestes modificacions normals crida ben aviat l'atenció la que es refereix a la pell, la qual esdevé més lletosa en les rosses i més pigmentada en les brunes i perd una mica de la seva frescor i suavitat.

És sobretot interessant, i d'això ens ocuparem avui, la tendència que té a pigmentar-se fortament, sobretot en determinades parts del cos. Cal, doncs, que ningú no ignori que tot això és una cosa habitual en l'embarassada i que convé que aquesta no ho atribueixi a cap anormalitat ni malaltia.

En primer lloc, totes les taques que presenta pel cos, siguin cicatrius, siguin pigues, zones de pell en què normalment aquesta ja és més fosca, pel fet de l'embaràs pugem de to i es fan molt més evidents i prominents. A darreries de la gestació arriben a esdevenir d'un color fosc molt pujats.

A què és degut això? Cal saber que de sempre hi ha a la pell un pigment que és el que li dóna el color habitual. Doncs bé, en aquesta època de la vida de la dona aquest pigment augmenta notablement per causes que no són encara ben conegudes.

Un dels punts en què es manifesta això és en l'abdomen, on apareix a la part mitjana una ratlla fosca que s'ha anomenat *línia bruna* i que va des del llombrícol en avall i que és bastant característica.

Altre lloc molt colorit és la glàndula mamària. En aquesta, vora el mugró, en aquella petita zona rodona que el volta i que s'anomena aréola, té lloc també un notable dipòsit de pigment, la qual cosa fa molt més evident l'esmentada aréola i àdhuc més ampla que d'ordinari. En les dones molt brunes arriba a adquirir un to tan negre, que fins els és prou això per a sospitar l'existència de l'embaràs.

Però la pigmentació més important i sobretot la que preocupa més a la dona en l'època de la maternitat, és la que té lloc a la cara. Passa molt sovint —i el maquillatge ens ajuda a fer-ho fonedís— que apareixen unes taques groc-brunes al front, a les galtes i vora la boca, les quals s'extenen i s'ajunten donant a la cara un aspecte de màscara. Això s'anomena *cloasma* de les embarassades i té una explicació semblant a la que dèiem en parlar de les altres pigmentacions.

¿Cal preocupar-se per aquesta *màscara de l'embaràs*? No val la pena, puix si bé llavors fa una certa angúnia, sobretot per aparèixer en les parts de la cara exposades a la llum, acostuma a desaparèixer a les dues o tres setmanes del part i és molt rar que persisteixi més temps.

Ací, com en les altres pigmentacions, hem de fer constar que la coloració es nota molt més marcada en les brunes i esdevé molt lleugera en les rosses.

Vet aquí, doncs, el valor que tenen totes les taques que poden presentar les dones en estat de maternitat i que de vegades desperten un petit gest de contrarietat en trobar-se aquelles davant el mirall. L'ur durada és curta i no tradueixen pas cap pèrdua pel futur d'alguna de les gràcies femenines.

Entretenir-se, doncs, a fer-les desaparèixer és una perfecta illusió durant la gravidesa i un recurs sobrer per després del part.